

عنوان مقاله:

ارتباط بین ساختار آناتومیکی پا و آسیب ACL غیربرخوردی در فوتبالیست ها

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی علوم تربیتی، روانشناسی، علوم ورزشی و تربیت بدنی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

فرشید فرزین - کارشناسی ارشد، گروه علوم ورزشی، دانشگاه اراک، اراک، ایران

مهدی یزدان پناه - مربی، دپارتمان تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشکده فنی و حرفه ای شهید رجایی شیراز (شماره ۲)، دانشگاه فنی و حرفه ای استان فارس، شیراز، ایران

ابوالفضل شایان - استادیار، گروه علوم ورزشی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه جهرم، جهرم، ایران

خلاصه مقاله:

بر هم خوردن راستای طبیعی بدن و عدم پیشگیری و اصلاح ناهنجاری یک بخش سبب بروز اختلالات ثانویه در سایر بخشهای بدن میشود. پارگی لیگامنت صلیبی قدامی زانو یکی از شایع ترین و پرهزینه ترین آسیبها از لحاظ درمان و بازتوانی در ورزش است و اعتقاد بر این است که انواع اشکال مشخص کف پا با آسیب های ورزشی زانو ارتباط دارد. هدف پژوهش حاضر بررسی ارتباط بین آسیب غیر برخوردی ACL و نوع ساختار آناتومیکی پا در بازیکنان فوتبالیست بود. تعداد ۲۵ فوتبالیست نیمه حرفه ای سالم و ۲۵ فوتبالیست نیمه حرفهای دارای آسیب لیگامنت صلیبی قدامی غیر برخوردی به عنوان نمونه تحقیق در نظر گرفته شدند. برای ارزیابی میزان پرونیشن پا و نوع پا به ترتیب از تست افت استخوان ناوی و شاخص پاسچر پا استفاده شد. برای بررسی ارتباط بین شکل پا و آسیب غیربرخوردی ACL از آزمون آماری کای اسکور استفاده شد و اندازه اثر کرمز ۷ تجزیه و تحلیل گردید. یافته های تحقیق نشان داد بین شکل کف پا و مبتلا شدن به آسیب غیربرخوردی لیگامنت صلیبی قدامی ارتباط معناداری وجود دارد. ($p \leq 0.05$) افرادی که دارای کف پای صاف هستند استعداد بیشتری برای ابتلا به آسیب غیر برخوردی لیگامنت صلیبی قدامی را دارند درحالیکه افراد دارای کف پای گود مستعد ابتلا به آسیب غیربرخوردی لیگامنت نامبرده نیستند.

کلمات کلیدی:

افت استخوان ناوی؛ کف پای صاف؛ کف پای گود؛ لیگامنت متقاطع قدامی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1456245>

